

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 23 iulie – 29 iulie 2017

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Minciuna – fuga de adevăr sau un refugiu confortabil?

Fiecare individ are modul său propriu de a (se) minți, generat de interesele, motivațiile sau caracterul fiecăruia.

O definiție mai generală asupra minciunii pune accentul pe denaturarea intenționată a adevărului și subliniază sinonimii cu termeni ca ficțiune, vicleșug, născocire, plăsmuire, iscoditură, brașoavă, gogoasă etc.; este un act psihic complex, care indică o abatere de la ceea ce este real, în scopul de a fi obținute anumite avantaje precum: disculpăre, clemență în fața normelor sociale, valorizarea propriei persoane, protejarea intereselor proprii, obținerea de câștiguri materiale etc. În particular, fiecare individ are modul său propriu de a (se) minți, generat de interesele, motivațiile sau caracterul fiecăruia, precum și de contextul, circumstanțele sau conjuncturile în care se poate afla. La o privire mai atentă asupra paradoxurilor vieții de zi cu zi ne întrebăm de ce pe unii oameni îi sperie adevărul? De ce, din ce în ce mai mulți oameni preferă să fugă de adevăr și acceptă cu multă ușurință minciuna? Oare nu cumva din dorința lăuntrică de a-și construi în ochii celorlalți o altă imagine decât cea reală! Putem vorbi de minciuna „bine intenționată” sau „nevinovată”? Întrebarea aceasta îmi amintește de un banc cu tâlc în care părinții erau supărați pe copilul lor după ce l-au prins tăinuind ascunzând adevărul în legătură cu conduita sa. Reacția copilului a fost foarte vehementă, reproșând pe același ton părinților explicații și personaje dovedite ulterior nevinovate ficțiuni: *Oare de unde am auzit eu de povestea cu barza, de Moș Crăciun, de Zâna Măseluță...* Viața ne-a demonstrat că și noi adulții nu suntem totdeauna pregătiți să suportăm adevărul, fapt pentru care fie se apelează la minciuna „bine intenționată”, fie se spun doar jumătăți de adevăr (spre exemplu, medicul care trebuie să comunice bolnavului diagnosticul unei boli incurabile, persoana care folosește minciuna pentru a nu da pe mâna următorilor un nevinovat, comunicarea unui eveniment tragic persoanelor vulnerabile psihic etc.).

(Continuare pagina următoare.)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ghețe Bianca Mariana, Erdei Irina** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Minciuna – fuga de adevăr sau un refugiu confortabil?

Cu alte cuvinte, minciuna poate fi salvatoare în anumite conjuncturi, iar unele adevăruri rostite „pe nepregătite” pot genera suferințe, dezechilibre psihice sau acte extreme cu risc vital. Din rațiuni care urmăresc protejarea persoanei în cauză se apelează la minciună sau deturnarea adevărului, până în momentul când aceasta este pregătită sau ajutată să accepte mai ușor adevărul.

Una din formele cele mai perverse ale minciunii se găsește în auto-minciuna generată de manipularea din mass-media și marketingul agresiv al unor produse sau servicii. În astfel de situații, mulți copii și tineri (chiar și oameni în toată firea!), fără un sistem stabil de valori autentice, fără un suport din partea familiei sau apropiați lor ajung să se amăgească, să se mintă pe sine și să-și proiecteze aspirații, așteptări, proiecte de viață total nerealiste și lipsite de orice temei, doar pe baza unor informații denaturate, false modele, idoli sau personaje de succes create artificial și promovate de televiziunile comerciale sau în lumea virtuală a internetului. Altfel spus, ei se aruncă în oceanul de minciuni care ne înconjoară fără să-și ia cu sine vesta de salvare. Marea dramă se produce atunci când persoana descoperă „fundătura” existențială în care s-a lăsat atras sau, și mai grav, nici măcar nu reușește să descopere această realitate și se complăce într-un mod de viață hazardant, mereu nemulțumit de sine și de cei din jur, excentric, alienat, disperat, marginalizat și în final exclus de lângă ai săi!

Momentul adevărului: Ai avut momente în viață când ți-ai spus: „n-ar fi mai bine să mint”? Ce poți ierta mai ușor, jumătatea de adevăr rostită sau minciuna? Crezi în puterea adevărului?

Epilog: Trebuie să recunoaștem că se minte pe toate palierele sociale, fiind adesea un mod de comunicare acceptat și tolerat. Se minte prin inventarea unui fapt inexistent, prin exagerare, omisiune, adăugare, diminuare și se mai poate minți prin confirmarea unei minciuni spuse de altcineva. Este mult mai ușor să confirmi o minciună când te ascunzi după cuvinte, dar pe de altă parte mimica sau gestică sunt indicatori care pot conduce foarte ușor la demontarea minciunii (exceptând mitomanii, puțini sunt cei care te pot minți privindu-te în ochi!). Relațiile dintre oameni nu pot fi întreținute prin ascunderea adevărului; autenticitatea este cea care conferă credibilitate și numai așa se poate ajunge la cunoașterea celorlalți, dar și a propriei noastre persoane. Martin Luther spunea că minciuna este un adevăr cu rădăcini strâmbe, iar Sfântul Augustin în lucrarea sa *De mendacio* (Despre minciună) grupează minciunile, după gravitatea lor, în opt categorii: minciuni din texte religioase, minciuni care rănesc pe toți și nu servesc nimănui, minciuni care rănesc pe toți și servesc cuiva, minciuni spuse pentru plăcerea de a minți, minciuni spuse pentru „a mulțumi pe alții într-o manieră elegantă”, minciuni care nu rănesc pe nimeni și servesc cuiva, minciuni care nu rănesc pe nimeni și salvează viața cuiva, minciuni care nu rănesc pe nimeni și salvează „puritatea” cuiva. Dar există și paradoxul în această ecuație a minciunii: oameni care deși trăiesc toată viața în minciună, ajung să descopere în final că cea mai bună minciună este... adevărul!

Alois Gherguț